

SAP-VN

12881 Knott Street, Suite 116
Garden Grove, CA 92841
Phone & Fax (714) 901-1997
Email: info@sap-vn.org
Web: <http://www.sap-vn.org>
Federal EIN 33-0539755
CA Corp. #1838385

Inside This Issue

Pages/Trang 2 & 3

PHẪU THUẬT MẮT CƯỜM

Page/Trang 4 & 5

NHỮNG KỶ NIỆM QUÝ BÁU

Page/Trang 6 & 7

PRECIOUS MOMENTS

Pages/Trang 8 & 9

CATARACT SURGERY

Page/Trang 10

ACKNOWLEDGEMENT

Page/Trang 11

FINANCIAL STATEMENT

■ SAP-VN's sole mission is to provide free medical, educational and welfare services for less fortunate people, especially needy and handicapped children, in Vietnam.

■ Funding for SAP-VN programs comes from private donations and fundraising proceeds. All donations are tax deductible as permitted by law.

■ To receive a Green Cross newsletter, please send your name and address to SAP-VN.

Mailing Address: **P.O. Box 1828**
Garden Grove, CA 92842

GREEN CROSS

SAP-VN Quarterly Newsletter No. 46

June 2006

A HELPING HAND FOR NEEDY PEOPLE IN VIETNAM

Lòng hảo tâm của các ân nhân đã mang lại niềm tự tin và hy vọng đến nhiều cháu khuyết tật. Trên: Các cháu ở An Giang sau khi mổ chỉnh hình. Dưới: Các tình nguyện viên SAP-VN mừng Tết ở văn phòng.

Your support helps bring back hope and confidence to children with correctible deformities. Above: Post-surgery orthopedic children from An Giang. Below: SAP-VN volunteers celebrate Tết at the office.

HỘI ĐỒNG QUẢN TRỊ

ĐOÀN KIẾN TRUNG
 HUỖNH PHƯỚC ĐƯƠNG
 NGUYỄN PHƯỢNG CHÂU
 NGUYỄN NGỌC THÀNH
 NGUYỄN THỊNH
 TRÂM ANH LONG
 VÕ VĂN ĐẠT

NGUYỄN NGỌC THÀNH
 Chủ Tịch
 LÊ ĐÌNH THÁI
 Tổng Thư Ký
 ĐINH KIỂU HƯƠNG
 Thủ Quỹ

Cộng Tác Viên

San Jose
 LÊ DUY CHÁNH
 (408) 460-7981
 San Diego
 NGUYỄN KIM HOÀN
 (858) 453-8718
 Sài Gòn - Việt Nam
 VŨ CHU THIỆU

- Social Assistance Program For Vietnam (SAP-VN) là một tổ chức từ thiện được thành lập vào năm 1992 theo qui chế 501(c)3.
- SAP-VN chủ trương trợ giúp đồng bào kém may mắn và trẻ em nghèo khổ và khuyết tật ở Việt Nam.
- SAP-VN được quản trị và điều hành bởi các tình nguyện viên làm việc bất vụ lợi và không hưởng lương.
- Tất cả các chương trình trợ giúp của SAP-VN đều được thực hiện trực tiếp bởi các thành viên về từ Hoa Kỳ và cộng tác viên ở Việt Nam.
- Ngân quỹ hoạt động của SAP-VN do sự đóng góp tài chánh của mạnh thường quân và những cuộc gây quỹ.
- SAP-VN mong được sự tiếp tay của quý vị hảo tâm để có ngân quỹ hoạt động, để giới thiệu về SAP-VN, và giúp phổ biến bản tin đến thân hữu nhiệt tâm ở các nơi khác.
- Muốn nhận Green Cross, xin vui lòng gửi tên và địa chỉ về SAP-VN.
- Chi phiếu ủng hộ xin ghi tên

SAP-VN

CHƯƠNG TRÌNH PHẪU THUẬT MẮT CƯỜM CỦA HỘI SAP-VN

Vũ Anh Chi

Một nghiên cứu cho thấy tại các nước đang phát triển số người mắc bệnh mù mắt có khuynh hướng cao hơn so với các nước giàu có. Hẳn điều đó không có gì lạ vì người dân ở các nước đang phát triển phải chịu đựng đời sống và điều kiện làm việc cơ cực. Thêm vào đó vì không có điều kiện tiếp cận các phương tiện y tế nên hậu quả là một gánh nặng ngày càng gia tăng của những bệnh tật có thể phòng ngừa được, trong đó có bệnh mù mắt. Tại Việt Nam, ước lượng số người mắc bệnh mù mắt vào khoảng từ 500,000 cho tới một triệu, trong số đó 66% là bệnh mắt cườm hay đục thủy tinh thể. Hàng năm, phát sinh thêm khoảng 121,000 người mắc bệnh mắt cườm.

Bệnh mắt cườm là một chứng bệnh mà nhân thủy tinh thể trong mắt bị đục mờ đi và thị lực bị suy giảm vì ánh sáng không thấu qua được. Bệnh mắt cườm tăng dần theo tuổi tác, sau một thời gian thủy tinh thể đục hẳn và cuối cùng đi đến mù lòa. Hiện nay vẫn chưa tìm ra nguyên do nào khiến thủy tinh thể trở nên đục mờ khi lớn tuổi nhưng nguy cơ bệnh mắt cườm sẽ tăng cao hơn nếu như tiếp xúc nhiều với ánh sáng mặt trời, ăn uống thiếu dinh dưỡng, từng bị tai nạn liên quan đến mắt, hút thuốc lá, và mắc phải những căn bệnh như tiểu đường.

Điều may mắn là bệnh mắt cườm có thể chữa được bằng phương pháp phẫu thuật hút nhân thủy tinh thể bị đục ra và thay vào thủy tinh thể nhân tạo. Phương pháp này có hiệu quả cao giúp phục hồi và gia tăng thị lực mau chóng và cơ hội gặp trở ngại hay phức tạp trong phẫu thuật thấp khi được thực hiện bởi một phẫu thuật viên khéo tay và kinh nghiệm. Ở Việt Nam, chi phí một ca mổ mắt cườm tại bệnh viện tư vào khoảng 400-500 USD. Đối với một người Việt Nam với mức thu nhập trung bình mỗi tháng khoảng 50 USD ở thành thị và 24 USD ở thôn quê thì việc dành dụm tiền đủ cho một ca mổ mắt cườm là cả một vấn đề. Vì vậy, các tổ chức từ thiện lập ra những chương trình phẫu thuật mắt cườm nhân đạo để nhận bảo trợ những ca mổ này. Tại một số bệnh viện chi phí một ca mổ từ thiện vào khoảng 35-50 USD nhưng chỉ dành cho những bệnh nhân thuộc diện nghèo có chứng nhận của địa phương cư ngụ.

Mặc dù hàng năm có khoảng 80,000 đến 100,000 ca mổ mắt cườm được thực hiện tại Việt Nam nhưng trên thực tế vẫn không đáp ứng đủ nhu cầu của số bệnh nhân cần phẫu thuật đặc biệt là ở những vùng thôn quê nơi mà nghề nông vẫn là sinh kế chính. Người dân nông thôn phải làm việc ngoài đồng dưới ánh nắng gay gắt của mặt trời và mắt phải chịu tiếp xúc với những độc tố nguy hại từ thuốc diệt sâu bọ và bụi bặm cây cỏ. Hầu hết những người này cả đời chưa bao giờ có cơ hội được gặp bác sĩ chuyên khoa mắt. Phương pháp phòng ngừa và phát hiện bệnh mắt cườm sớm thường không đủ thực tế để ứng dụng có hiệu quả đối với họ. Tuy nhiên, không nhất thiết là họ phải chịu cảnh mù lòa nếu phẫu thuật mắt cườm được phổ cập hơn, tạo thuận tiện và dễ dàng hơn cho bệnh nhân.

Hội từ thiện SAP-VN góp sức vào nỗ lực mang lại ánh sáng cho bệnh nhân nghèo và kém may mắn tại Việt Nam bằng cách thành lập chương trình phẫu thuật mắt cườm vào năm 2005 với nguồn tài trợ từ các mạnh thường quân tại Hoa Kỳ. Mục tiêu của hội SAP-VN là hình thành một chương trình có tính cách lâu dài và cùng hợp tác với các bác sĩ chuyên khoa mắt tại Việt Nam để thực hiện phần khám lọc và mổ mắt cho bệnh nhân mắt cườm nghèo ở những vùng thôn quê vì tài chánh eo hẹp không lo nổi ca mổ. Trong năm 2005, hội đã giúp 289 ca phẫu thuật miễn phí cho những bệnh nhân từ các tỉnh Ninh Thuận, Lâm Đồng, Trà Vinh, Đồng Nai, Sóc Trăng, Đồng Tháp, An Giang và một số huyện ven Sài Gòn. Dự tính năm 2006 hội sẽ bảo trợ từ 400 đến 500 ca phẫu thuật mắt cườm.

Tôi may mắn được tham gia chuyến công tác của hội SAP-VN vào tháng 11 vừa qua và trực tiếp chứng kiến diễn tiến chương trình phẫu thuật mắt cườm của hội. Tôi còn nhớ rất rõ những gương mặt phờ phạc của những cụ ông cụ bà tay ôm chặt giỏ mây hay nhựa gói ghém vật dụng cá nhân bước xuống xe đò sau suốt 3 đến 5 giờ đồng hồ từ nhà lên Bệnh Viện Mắt Từ Thiện Sài Gòn để được mổ mắt cườm. Họ đều mệt, đói và hầu hết đi lại khó khăn vì không nhìn thấy và đuối sức. Tôi chứng kiến nhiều hình ảnh rất cảm động của những bạn thiện nguyện viên cầm

Bà Nguyễn Thị Sang ở Vĩnh Thịnh, Hòa Bình, Bạc Liêu,

những bàn tay gầy guộc nhăn nheo của bệnh nhân chấp chững từng bước diu họ vào bệnh viện đến từng phòng khám để làm xét nghiệm tiền phẫu gồm đo thị lực, thử máu và khám tổng quát.

Sau khi làm xong xét nghiệm tiền phẫu, họ từ từ lên lầu, tay bám chặt lan can và vịn vào nhau chậm rãi từng bước về phòng nghỉ đêm để sáng hôm sau bắt đầu phẫu thuật. Nhiều ngày đồng bệnh nhân, hai bệnh nhân phải xếp ngủ chung một giường cá nhân hoặc nhân viên bệnh viện phải trải thêm chiếu trên sàn nhà để làm chỗ ngủ tạm. Tình trạng đó chắc chắn không thể chấp nhận được ở Hoa Kỳ dù là ở những bệnh viện nghèo nhất, nhưng những bệnh nhân này lại không hề thối nát hay than phiền. Điều đáng buồn là họ chẳng đòi hỏi gì nhiều hơn vì cả đời họ đã quen và chỉ biết đến mức sống nghèo kém mà thôi.

Trước khi vào phòng mổ, vài bệnh nhân tỏ ra hồi hộp và lo lắng cần được các bác sĩ và thiện nguyện viên vỗ về và an ủi, trong khi đó, vài bệnh nhân khác thì nóng lòng trông cho tên mình mau được gọi. Khi vào phòng mổ, tất cả bệnh nhân đều phải bỏ dép bên ngoài. Đây cũng là điều gây ra lo âu cho nhiều bệnh nhân vì sợ mất dép. Nỗi lo âu ấy mới nghe thì thấy buồn cười nhưng càng nghĩ kỹ thì thật sự những bệnh nhân nghèo chẳng có tài sản chi nên họ muốn giữ thật kỹ bất kỳ món đồ gì họ có, cho dù là nhỏ. Sau mỗi ca mổ, kéo dài khoảng 20-30 phút, bệnh nhân bước ra khỏi phòng mổ với một bên mắt băng kín, một túi nhỏ đựng thuốc, và một thiện nguyện viên chờ sẵn để giúp họ tìm dép và đưa họ về lại phòng nghỉ.

Buổi sáng sau khi mổ, bệnh nhân được các bác sĩ khám hậu phẫu và thử nghiệm độ bén nhạy của mắt xem thị lực có tiến triển khá hơn không. Vài bệnh nhân thấy kết quả liền sau khi tháo băng và đọc được những chữ cái hay nhận ra những ký hiệu (dành cho người không biết đọc chữ) trên bảng thử thị lực. Một bệnh nhân háo hức quá vì mắt sáng đã mau mắn sửa lỗi khi một bệnh nhân khác đọc sai chữ. Lúc chuẩn bị xuất viện, họ đều tươi cười, nắm chặt tay chúng tôi, và rồi rít cảm ơn chúng tôi đã giúp cho họ cơ hội được phẫu thuật. Chúng tôi thừa lại với họ rằng việc làm của những thiện nguyện viên chúng tôi không đáng kể, những người thực sự cần được cảm ơn chính là các vị bác sĩ phẫu thuật khéo tay đã thực hiện ca mổ và các vị mạnh thường quân đã đóng góp tài chánh để bảo trợ chương trình này.

Đôi lúc tôi cảm thấy nản lòng vì thấy những bệnh nhân sao nghèo khổ quá. Những ca phẫu thuật do chúng ta bảo trợ chỉ giúp giải tỏa một phần nhỏ của những khó khăn trong cuộc sống hàng ngày mà họ luôn phải đương đầu. Nhưng rồi tôi phải tự nhắc nhở chính mình là chúng ta đến đây không phải để cứu họ. Họ không đòi hỏi được cứu vớt. Chúng ta chỉ giúp một bàn tay và tạo những cơ hội để chính họ tự gầy dựng cho mình cuộc sống tốt đẹp

hơn. Tôi sẽ luôn ghi nhớ mãi những kinh nghiệm và nhất là những cuộc tao ngộ ngắn ngủi với những bệnh nhân vì nhờ thế mà tôi đã gây tác động đến một phần đời sống của họ và ngược lại bản thân tôi cũng được tác động bởi họ và những mẫu chuyện của họ.

Tôi biết rằng chúng ta không có khả năng thay đổi thực trạng y tế ở Việt Nam hoặc làm tăng trường kinh tế để đưa những nông dân thoát khỏi nghèo khó và nâng cao mức sống của họ. Nhưng ít ra chúng ta có khả năng tạo cơ hội cho những bệnh nhân mất cơ hội kém may mắn này được phục hồi thị lực hầu giúp họ có một cuộc sống tốt đẹp hơn. Chương trình VISION 2020 là đề xướng toàn cầu của Tổ Chức Y Tế Thế Giới (World Health Organization) nhằm "xóa bỏ căn bệnh mù mắt có thể phòng ngừa được trên toàn thế giới vào năm 2020." Hội SAP-VN hy vọng chương trình phẫu thuật mắt cườm nhỏ nhoi và đang phát triển của chúng tôi sẽ góp một phần vào mục tiêu ý nghĩa đó, ít nhất trên mảnh đất nhỏ bé của thế giới rộng lớn có tên gọi là Việt Nam.

Danh Sách Ân Nhân Bảo Trợ Buổi Dạ Tiệc Gây Quỹ "Cho Em Niềm Hy Vọng 3"

Chân thành cảm ơn những ân nhân đã bảo trợ cho buổi dạ tiệc gây quỹ "Cho Em Niềm Hy Vọng 3." Buổi gây quỹ đã thành công mỹ mãn với tổng số tiền thu sau khi trừ chi phí là \$52,935. Số tiền này sẽ dùng để bảo trợ 265 ca phẫu thuật chỉnh hình.

List of Sponsors for the "Gift of Hope 3" Fundraising Dinner (Sept 18, 2005)

Thanks to your generous sponsorship, the fundraising event generated a net revenue of \$52,935. This revenue will pay the cost of corrective surgery for 265 children.

Dr. Le Van Khanh, Las Vegas, NV	\$500
Mrs. Le Phuong Anh, Anaheim, CA	\$500
AKL Realty, Corona, CA	\$1,000
Mr&Mrs. Ngo Dinh Long, Cerritos, CA	\$1,000
Crowell Moring, Irvine, CA	\$1,000
Dentaland, Fountain Valley, CA	\$1,000
Dr. Le Tran Emily, Monrovia, CA	\$1,000
Dr. Trina Ngoc-Thuy Nguyen, G.Grove, CA	\$1,000
Dr. Nguyen Minh Chi, Huntington Beach, CA	\$1,000
Dr. Nguyen Tong Nhuan, Westminster, CA	\$1,000
Drs. Dao Khoi & Tam, Henderson, NV	\$1,000
ABC Supermarket, Westminster, CA	\$1,000
G.G. Fun Dental, Garden Grove, CA	\$1,000
Mr&Mrs. Pham Vinh, Tustin, CA	\$1,000
Mr. Thomas Ha, Rancho Palos Verdes, CA	\$1,000
Ms. Tuong Kim Xuyen, Costa Mesa, CA	\$1,000
NRG Power, Inc., Santa Ana, CA	\$1,000
Peek Family Colonial Funeral, Westminster, CA	\$1,000
Sony Construction Corporation, Orange, CA	\$4,000
Ta Family, Alameda, CA	\$1,000
VIP Network Holdings Inc., Westminster, CA	\$1,000
Mr&Mrs. Nguyen Than & Bich Lien, Irvine, CA	\$2,000
Penske Toyota, Downey, CA	\$5,000
ALFA Dental Group, Garden Grove, CA	\$10,000

NHỮNG KỶ NIỆM QUÝ BÁU

Jean Lieu

Rất hiếm khi có được những cơ hội sum họp và sinh hoạt với nhau để có thể tạo nên những gắn bó bền bỉ mà không bao giờ tách rời và những tình bạn thân thiết mà không thời gian hay khoảng cách nào làm phai nhạt. Chuyến đi lần này của chúng tôi là một trong những cơ hội hiếm hoi đó.

Ngay từ bữa đầu tôi đã thâu nhận được thật nhiều kỷ niệm để đủ viết đầy những trang nhật ký về chuyến đi này. Hai giờ sáng tôi bật dậy vì tiếng chuông điện thoại reo, trên đầu dây bên kia là chị Yến. Tôi đánh thức Vicki và báo cho Vicki biết mình đã có một bệnh nhân đầu tiên. Y như rằng, anh Trung trưởng đoàn là nạn nhân đầu tiên của cuộc chiến giữa Việt Kiều và căn bệnh Đau Bụng Tiêu Chảy. Cũng sáng hôm đó do vội vàng chất hành lý lên xe, đoàn chúng tôi để quên một kiện hàng cực kỳ quan trọng: anh trưởng đoàn và vợ! Nhưng cũng may, anh Trung còn giữ theo một chiếc điện thoại cầm tay nên có thể liên lạc được với mọi người. Rồi câu chuyện về sau này anh Trung làm sao đánh mất điện thoại lại là chuyện khác nữa.

Trong hai ngày đầu, đoàn y tế lưu động và đoàn khám chỉnh hình tách ra đi hai địa điểm khác nhau. Nằm trong phòng khách sạn ở Long Xuyên, tôi gọi điện thoại cho Nghĩa, tôi hỏi mọi người đang làm gì ở Châu Đốc vậy. Nghĩa trả lời một cách hờ hững, “Ồ, chỉ ngồi không cho muỗi chích.” Tôi bật cười, cứ tưởng Nghĩa nói đùa. Nhưng đâu ngờ là Nghĩa chẳng đùa chút nào hết. Trong chuyến này, khách sạn Hoàng Tuyên là tệ nhất trong số các khách sạn chúng tôi đến ở; nhưng vì ngân sách eo hẹp nên chúng tôi cam đành vui vẻ chịu khó vậy. Nhưng chắc nhờ vui vẻ “chịu khó” chung với nhau, chúng tôi lại có nhiều dịp gần gũi nhau hơn và sau này có nhiều mẫu chuyện để kể lại. Đêm đầu khi tôi tới khách sạn, chào mừng chúng tôi là một ủy ban muỗi đang bay lượn trên giường tôi. Sau khi xịt thuốc khắp phòng, tôi đếm khoảng độ một tá muỗi nằm lăn quay trên tấm ra giường. Suốt thời gian ở lại Hoàng Tuyên, chúng tôi phải mở máy lạnh hết tốc lực, bôi thuốc chống muỗi DEET khắp người, và cầu khẩn cho được những đêm ngủ yên trong hòa bình sau ngày dài làm việc mệt nhọc. Chắc chẳng cần phải nói, trong cuộc chiến giữa chúng tôi với muỗi, chúng tôi là kẻ bị bại. Khi chúng tôi rời Hoàng Tuyên, những con muỗi con nào con nấy đều no nê và căng tròn.

Vì phải đương đầu với một lực lượng muỗi hùng hậu, anh Thịnh trong đoàn chúng sáng chế ra một thể võ Tai-Chi để hóa giải muỗi. Chúng tôi cười bỏ lăn ra khi anh cứ múa may những thế Tai-Chi như một sự phụ thú thật, lâu lâu khựng lại đập hai tay vào nhau nhưng chẳng thấy trúng con muỗi nào cả. Vận may đến cho mấy con muỗi gặp được Bác sĩ Nhuận. Là một người ăn chay nên chị không tin vào giết hại loài vật tính luôn loài muỗi. Vì vậy mà khổ sở cho chị Lan người ở chung phòng, chị Lan phải nói khéo để chị Nhuận yên tâm là chỉ “đuổi” muỗi ra cửa thôi ... nhưng chỉ nói thôi nhè. Sau khi tắm rửa xong chị Nhuận trở ra thì muỗi trong phòng đã “biến sạch” hết dưới sự canh phòng và trông coi của chị Lan.

Nhưng chuyện bị muỗi cắn hay đau bụng tiêu chảy lại là những chuyện vặt không đáng để tâm đến. Chuyện cúm gia cầm mới là nỗi lo âu hàng đầu của chúng tôi. Một hôm trong lúc đang khám bệnh tại một địa điểm nọ, một con gà ngang nhiên chen hàng lọt vào trong phòng khám qua mặt cả ban giữ trật tự. Hình như nó

cảm nhận được sự hiện diện của chị Bác sĩ Mai-Khanh, nó cứ hướng về phía chị mà tiến tới. Khi con gà đến gần sát, chị dơ chân vội đẩy nó và tìm mọi cách đuổi nó ra khỏi phòng. Khi nghe kể lại chuyện này, tôi cứ tưởng tượng trong đầu hình ảnh một con quái vật to lớn hung dữ đang mổ chị Mai-Khanh. Nhưng khi xem tấm hình, ôi tội nghiệp cho con gà Việt Nam sao bé nhỏ và đáng thương quá!

Trong suốt tuần lễ làm việc, anh Bảo và Nghĩa lần lượt được xếp vào danh sách những thành viên bị thương tích trong lúc làm nhiệm vụ. Anh Bảo và Nghĩa là đầu bếp chính của ban nha khoa. Họ được trao cho trách nhiệm rất quan trọng là khử trùng dụng cụ nha khoa bằng cách nấu sôi ở nhiệt độ thật nóng trong nồi áp suất. Tới cuối tuần, cả hai ông đều bị phỏng ở cánh tay và được băng bó lại trông giống như được đeo băng tưởng thưởng danh dự vậy. Trong tất cả những thương tích xảy ra cho chúng tôi, có lẽ anh Bảo bị nặng nhất với vết phỏng mức độ thứ nhì. Cũng may chúng tôi lúc nào cũng đầy đủ dụng cụ y tế và thuốc men nên luôn sẵn sàng tự chăm sóc lấy nhau.

Sau một tuần lo đuổi gà và cho muỗi ăn no, chúng tôi cuối cùng cũng sửa soạn khăn gói về lại Sài Gòn. Sáng hôm đi làm việc tại địa điểm chót, chúng dồn hết hành lý cá nhân vào chung một phòng khách sạn. Trong khi anh Trung và anh Thịnh ở trên lầu kiểm kê số hành lý gửi lại khách sạn, những thành viên còn lại trong đoàn đã xuống hết dưới nhà chờ sẵn. Nửa tiếng sau, chị Mai-Khanh từ thang máy bước ra lác đác, “Mấy ông còn đang đếm hành lý ở trên đó!” “Bộ mình có nhiều hành lý lắm hả?” một người trong đoàn hỏi. “Đâu có, có ba ông ở trên đó, không hiểu sao đếm tới đếm lui vẫn là những con số khác nhau.” Hừm! Phải cần bao nhiêu ông để đếm số hành lý này đây? Ba ông: một ông nha sĩ và hai ông kỹ sư!!!

Sau khi hoàn tất công việc tại địa điểm chót, trên đường về chúng tôi ghé thăm một trường nội trú dành cho trẻ em nghèo mồ côi để tặng một số quà và dụng cụ còn dư lại sau chuyến y tế lưu động. Rồi chúng tôi ghé ngang khách sạn lấy hành lý để chuẩn bị lên đường về Sài Gòn. Cảm ơn ba ông đã rất nghiêm túc làm tròn bổn phận kiểm kê hành lý sáng nay, toàn bộ hành lý của chúng tôi không bị mất cái nào hết. Trong lúc chất hành lý lên xe, chị Châu nhận được cú điện thoại từ trường nội trú mà chúng tôi vừa ghé gọi đến. Họ hỏi có ai để quên điện thoại di động ở trường không. Trong vài giây yên lặng, mọi người soát lại điện thoại của mình, rồi xì xào “không, không phải điện thoại của em.” Riêng anh Trung thì nhờ hỏi số của điện thoại bị quên. Khi chị Châu đọc lên thì từ trong ánh mắt anh Trung chợt lóe lên như nhận ra được. “Ừm – hình như đó là điện thoại của Trung.” Và từ đó anh trưởng đoàn chúng tôi trở thành người vô điện thoại.

Rồi tiếp theo là câu chuyện “hạt tiêu biết bơi”. Chắc tôi sẽ không bao giờ dám ăn cháo lòng nữa mỗi khi nhớ đến cháo lòng ở Mỹ Tho. Trên đường về Sài Gòn, chúng tôi dừng lại ở một quán cháo bên đường. Chúng tôi thì hơi do dự vì quán cháo trông ngờ nghệch thế nào ấy. Còn anh Chí thì không ngót khen ngợi cháo lòng Mỹ Tho trên suốt đoạn đường đến đây làm chúng tôi tò mò muốn biết ngon như thế nào. Mặc dù tính tò mò trong chúng tôi đang bị anh Chí khiêu khích, chúng tôi vẫn có đôi chút dè dặt. Anh Chí trêu chúng tôi đừng có “Việt Kiều” quá nên chúng tôi phải đành thử một phen. Sau khi thoa xịt thuốc chống muỗi DEET xong, chúng tôi đổ bộ xuống xe. Tôi vẫn nhớ mãi hình ảnh chị Mai-Khanh xịt thuốc DEET vào hai bàn tay rồi đập đập nhẹ vào hai bên mặt giống như mấy ông thường xúc thuốc sau khi cạo râu vậy. Cho đến bây giờ, tôi vẫn chưa hiểu tại sao mà chị Mai-Khanh mới bước xuống xe chưa kịp ngồi xuống đã bị muỗi cắn rồi. Chắc chị có sức quyến rũ mấy con muỗi mà nhờ vậy chúng tôi được cứu vớt nên chúng

tôi luôn cảm ơn chị đã vì chúng tôi mà hy sinh.

Anh Thịnh thì tỏ ra mình là người rất mạo hiểm và luôn hô hào mọi người ăn cháo lòng. Tôi vẫn còn nhớ anh nói, “Ê, Thịnh sẵn sàng chơi nếu ai chịu theo”. Sau đó tôi mới biết anh là người đầu tiên bỏ cuộc chơi sau khi nhìn tô cháo của Nghĩa. Nghĩa hỏi anh mấy chấm đen trong tô cháo là gì vì thấy nó làm sao đó. Hình như nó động đậy. Anh Thịnh nói cứ lo ăn đi chắc là tiêu đen chứ gì. Nghĩa tạm tin lời giải thích của anh Thịnh – cho đến khi Nghĩa nhận ra những chấm “tiêu đen” có chân và dường như đang bơi ngửa trong tô cháo! Nghĩa ngó lên thì nhìn thấy một túi ny lông đầy nặng thiêu thân đen xì cột trên mái ngay trên đầu Nghĩa. Liền lập tức Nghĩa không còn thấy đói bụng nữa. Ngay khi vừa về lại Sài Gòn, Nghĩa và cả đám kéo nhau tìm ngay một tiệm Phở trông giống những người bị lạc trong sa mạc và khát nước nhiều ngày tìm thấy được ốc đảo vậy.

Lúc chúng tôi chuẩn bị rời quán cháo lòng, anh Thịnh hỏi mọi người có ai cần đi nhà vệ sinh không vì đoạn đường còn khá dài trước khi về đến Sài Gòn. Chị Châu, chị Mai Khanh, và tôi lắc đầu lia lịa “không”. Mặc dù “cần đi” lăm lăm nhưng thà ráng nhịn suốt đoạn đường về Sài Gòn vẫn hơn. Anh Thịnh và Thái nghĩ chắc không đến nỗi tệ lắm rồi hai người cùng đi ra phía nhà vệ sinh ở phía sau khu chuồng heo dầy đặc muỗi. Một phút sau, tôi thấy anh Thịnh quay trở lại mặt nhăn nhó. “Sao rồi?” chúng tôi hỏi. “Có tám con chó đang chực sẵn ở đó! Thà bị muỗi cắn thì còn ráng chịu được, nhưng bị chó cắn? Thôi không được đâu!”

Khi xe dừng lại trước cửa khách sạn Thiên Xuân, nhân viên khách sạn khi trông thấy đoàn chúng tôi trở lại họ hết hoảng và đứng sững cả người. Chúng tôi có tổng cộng 23 người, số hành lý thì gấp đôi và khách sạn chỉ có một thang máy. Nhưng chắc ít có dịp nào bạn có thể chứng kiến được một nhóm đông vui sướng như chúng tôi khi về tới Sài Gòn!

Nếu có một phút chốc nào mà tôi nghĩ rằng cuộc phiêu lưu của chúng tôi đã chấm dứt khi bình yên về đến Sài Gòn thì tôi đã lầm. Chúng tôi có anh BS Chí. Đi chung với một bác sĩ chuyên môn về cấp cứu thì chẳng bao giờ buồn chán và chuyến đi còn lâu mới hết nổi. Vicki tin rằng sự việc gì cũng phải xảy ra đúng ba lần. Từ lúc mới bắt đầu đến Việt Nam thì anh Chí đã đụng phải hai sự việc rồi. Tình cờ tại phi trường Nội Bài ở Hà Nội chúng tôi bắt gặp anh đi cùng chuyến bay vào Sài Gòn, đó cũng là lúc Nghĩa và tôi bắt đầu được xem phim bộ truyền hình ER [phòng cấp cứu] bằng tiếng Việt mà nhân vật chính là anh Chí. Trên đường bay vào Sài Gòn ban tiếp viên thông báo có một hành khách đột nhiên lâm bệnh đang hôn mê và hỏi trên chuyến bay có ai là bác sĩ không. Với khả năng chuyên môn về cấp cứu, anh Chí đứng lên và biến mất hút vào trong để giúp người hành khách. Khi máy bay đáp xuống Sài Gòn, một chiếc xe cứu thương đã chờ sẵn đưa người hành khách vào bệnh viện. Chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi ở Việt Nam, anh Chí đã cứu giúp hai mạng sống. Lần thứ nhất là người hành khách trên máy bay và lần thứ nhì là em Trí ở Nhơn Hội, An Giang bị ngưng thở và lên kinh phong. Trong lúc em bị giật kinh phong thì đám đồng bu xung quanh hoảng hốt la ó lên và không biết phải làm gì. Cũng may cho em, nhóm bác sĩ nhi đồng của đoàn chúng tôi gồm chị Nhuận, anh Chí, chị Mỹ Linh và chị Quý Minh (chị Mai-Khanh đang nằm nghỉ ngoài xe vì bị lên cơn nhức đầu migraine) đều đến thăm khu nhà giữ trẻ đúng vào lúc đó nên lập tức nhảy vào cấp cứu liền. Chị Mỹ Linh lo về tổng quát, anh Chí làm hô hấp nhân

tao, chị Quý Minh dùng khăn thấm ướt lau người để giúp em hạ sốt. Sau đó đoàn chúng tôi đưa em và mẹ em vào bệnh viện huyện, cho các bác sĩ địa phương biết về tình trạng của em và trả tiền điều trị. Nếu hôm đó đoàn chúng tôi không ghé thăm khu nhà giữ trẻ thì không biết em sẽ ra sao. Lại là một sự trùng hợp ngẫu nhiên mà anh Nguyễn Minh Chí lại giúp cứu sống bé Nguyễn Minh Trí.

Cháu Nguyễn Hoàng Thụy Vi, 9t, tỉnh Lâm Đồng, đang cần một chiếc xe lăn.

Nguyễn Hoàng Thụy Vi, 9 yrs old, of Lâm Đồng province needs a wheelchair to move around.

Lần thứ ba, sự việc xảy đến cho anh bác sĩ cấp cứu của chúng tôi ngay tại Sài Gòn khi anh Chí và anh Bảo và đang tản bộ trên đường phố. Lúc băng qua đường thì nghe một tiếng đụng xe thật lớn và khi quay lại thì nhìn thấy một chiếc xe gắn

may tông vào một chiếc xe hơi. Tài xế xe gắn máy nằm bất tỉnh trên đường. Còn xe qua lại thì cứ lách qua nạn nhân rồi đi tiếp như không có chuyện gì xảy ra và chẳng ai thèm dừng lại để giúp cả. Đưa con nhờ anh Bảo giữ dùm, anh Chí và chạy vội đến cạnh nạn nhân và đưa ông ta vào lễ đường. Người đàn ông dần dần tỉnh lại. Sau này khi kể lại cho chị Châu, anh Chí còn nhớ ngửi thấy mùi rượu trong hơi thở của ông ta. “Khi ông ta tỉnh dậy và ngửi thấy mùi rượu, Chí thật muốn dấm cho ông ta một cái!” Đúng như lời Vicki đã nói, đó là sự việc thứ ba. Vì sau đó, anh bác sĩ cấp cứu của chúng tôi mới thực sự được bình yên hưởng trọn phần còn lại của chuyến “nghỉ mát”.

Không cần phải nói, không có một giây phút nào trong suốt chuyến đi mà chúng tôi cảm thấy buồn chán. Giờ nhìn lại, những giây phút đó nay đã trở thành những hạt châu báu bé nhỏ mà tôi sẽ luôn cất giữ trong tim tôi, những kỷ niệm mà tôi sẽ luôn ấp ủ và trân quý mặc cho dòng đời đẩy đưa tôi đến đâu. Đây là chuyến đầu tiên tôi đi cùng với SAP-VN và cũng là chuyến đi của cả cuộc đời tôi – một chuyến đi mà tôi sẽ luôn ghi nhớ mãi trong suốt những năm tháng sau này.

DẠ TIỆC VĂN NGHỆ GÂY QUỸ

"CHO EM NIỀM HY VỌNG KỲ 4"

ANNUAL FUNDRAISING DINNER

"A GIFT OF HOPE 4"

Chủ Nhật/Sunday, September 10, 2006

Regent West Restaurant, Santa Ana

*We wish to have your sponsorship and participation
in this special event.*

*Kính mong nhận được sự bảo trợ và tham dự của quý
ân nhân và mạnh thường quân.*

PRECIOUS MOMENTS

Jean Lieu

There are those events that form bonds that can never be broken, that form friendships neither distance nor time can diminish. And this trip was one of those events.

From day one, there were events to fill pages and pages in my travel journal. I heard the phone ring at 2am, with Chi Yen's voice on the other line. I woke Vicki, our team pharmacist, and told her we had our first patient. Apparently, our team captain Anh Trung was the first casualty in the battle of the Viet-Kieu vs Traveler's Diarrhea. That same morning, in the mad race to load the van, the team forgot one of their most important cargo: the team leader and his wife! Fortunately, at this point, Anh Trung still had his cell phone to contact the rest of the group. How he lost his cell phone is another story in itself.

For two days, the mobile care and orthopedic teams separated to visit different locations. As I laid comfortably in my hotel room in Long Xuyen talking to Nghia, I asked him what the rest of the group was doing in Chau Doc. He replied nonchalantly, "oh, just sitting here feeding the mosquitoes". I laughed, thinking that he was just trying to be funny. Little did I know he wasn't kidding. Of all the hotels we stayed at during our trip, Hoang Tuyen Hotel was the worst; but being budget conscious, we took the discomfort graciously. In a way, this "suffering" brought us closer together and gave us plenty of stories to tell afterwards. The night I arrived, my welcoming committee consisted of a swarm of mosquitoes hovering over my bed. After spraying the room, I counted at least a dozen dead mosquitoes on my sheets. For the rest of our time at Hoang Tuyen, we ran the AC at maximum, doused ourselves with DEET, and prayed for a night of peaceful sleep after a day's hard work; needless to say, it was a losing battle. By the time we left Hoang Tuyen, the mosquitoes had grown very plump.

Because the mosquitoes were a force to reckon with, Anh Thinh even created a Tai-Chi move just to combat them. We laughed as

he moved his hands in graceful maneuvers in the air like a Tai-Chi master, interrupting these graceful movements with jerky slapping here and there, as he slapped at imaginary mosquitoes. Lucky for the mosquitoes, Dr. Nhuan was a vegan and didn't believe in killing any living being, mosquitoes included. So her poor roommate, Chi Lan, resorted to "chasing" the mosquitoes out the door...or so she says. But by the time Dr. Nhuan finished her shower, the mosquitoes had all "disappeared" under Chi Lan's watch.

Unfortunately, mosquitoes and traveler's diarrhea were the least of our worries. The avian flu was also always lurking in our thoughts. As we were examining patients at one of the sites, a chicken had somehow cut in line and made it through crowd control (Hung must have fallen asleep on duty). Sensing Chi Mai-Khanh's presence, it instantly gravitated towards her. As soon as it got near, the poor woman was kicking at the chicken, trying to shoo it out of the room. When I heard the story, I had imagined this big, ferocious, creature pecking at her. When I later saw the picture, I almost felt sorry for the tiny little Vietnamese chicken, which was probably not much bigger than my size 6 feet!

As the week went on, Nghia and Bao were added to the list of those wounded in action. Nghia and Bao were the "charge cooks" of the dental department. They were charged with the important task of sterilizing the dental instruments by cooking them in a steam pressure cooker. By the end of the week, both men had burns on their arms and wore bandages, displaying their badges of honor. Of all the injuries incurred by the team, Bao's second degree burn was the most serious. Fortunately, with an arsenal of supplies, we were well prepared to take care of our own.

After a week of shooing chickens and feeding mosquitoes, we were finally getting ready to return to Saigon. Before heading out to our last site, we squeezed the team's luggage into one hotel room. The rest of the team stood waiting downstairs while Anh Trung and Anh Thinh did inventory on the number of luggages we left in the room. Half an hour later, Chi Mai Khanh emerged from

Đoàn y tế lưu động SAP-VN cùng một số trẻ em ở xã Óc Eo, huyện Thoại Sơn, tỉnh An Giang, tháng 11/2005

the elevator shaking her head, "They're still counting up there!" "We have that many luggages?" someone asked. "Nope, there are three of them up there and they keep coming up with different numbers." Hmmmm. How many men does it take to count luggages? Three: a dentist and two engineers!!!

After finishing at the last site, we stopped to visit a school for impoverished children, where we donated some of our left over supplies. We then headed back to the hotel to pick up the rest of our luggage for the trip back to Saigon. Thanks to the dedication of those who took inventory of our luggage and the seriousness of which they took their job, every single piece of luggage was accounted for. As we were busy loading boxes and suitcases, Chi Chau got a phone call from the school. They wanted to know if anyone had forgotten a cell phone. There was a few minutes of silence as people checked for their phones, then a murmur of "nope, not mine" rang in the air. Anh Trung wanted to know the number of the cell phone and as Chi Chau read out the number of the unclaimed cell phone, there was a glimmer of recognition in Anh Trung's eyes. "Uh—I think it's mine." And that was how our team leader became phone-less.

Then there was the "swimming pepper". I will never be able to eat chao long again without remembering chao long at My-Tho. The street vendor we stopped at on the way back to Saigon looked questionable, but Anh Chi had been raving about their chao long for so long that we were all curious to see what the fuss was all about. Though piqued with curiosity, we still had our reservations. But because Anh Chi dared us to stop being so "viet kieu", we stepped up to the challenge, doused ourselves with DEET and piled out of the van. I remember seeing Chi Mai Khanh slapped on DEET as though it was an aftershave. To this day, I still marvel at how she still managed to get bitten as soon as she sat down. But because she attracted all the mosquitoes, the rest of us were saved and we thanked her silently for her sacrifice!

Anh Thinh had been very adventurous and gung-ho about the Chao Long. I can still hear him saying, "hey, I'm game if you are". I found out later that Anh Thinh decided he wasn't that much game after all when he saw Nghia's bowl of chao. Nghia was asking him what the black specks in his soup were because they looked "iffy"; they looked as though they were moving. Anh Thinh told him not to worry and that it was just black pepper. Nghia almost bought that explanation—until he saw that his "pepper" had legs and appeared to be doing the back stroke in his bowl! He then glanced up and noticed a plastic bag filled with insects hanging right above his head. Right then and there, he decided he was no longer hungry. As soon as we got to Saigon, Nghia and the rest of the guys rushed for the nearest Pho restaurant as if it were an oasis of water and they had been stranded in the desert for days!

As we got ready to leave the Chao Long vendor, Anh Thinh asked if anyone wanted to use the bathroom since we still had a long way to go before reaching Saigon. Chi Chau, Chi Mai Khanh and I vigorously shook our heads "no". We had to go, and we had to go bad. But we'd rather endure the trip back to Saigon. Anh Thinh and Thai, however, decided that it couldn't be THAT bad and headed towards the restroom, somewhere in the back with the mosquitoes and the pig sty. A minute later, I saw Anh Thinh returning with a sheepish grin on his face. "What happened?" we asked. "There are eight dogs sitting back there! Mosquito bites I can handle, but dog

bites? No way."

As we pulled up to the hotel in Saigon, the staff looked petrified at our return. After all, there were 23 of us, twice as many pieces of luggage and only one elevator. But you've never seen a happier bunch arriving in Saigon!

If I had even dared to think for a minute that our adventure ended in Saigon, the city proved me wrong. We had Anh Chi with us. Travels with an ER physician were never boring, and the trip was far from over. Vicki believed that events happened in three, and since we've been in Vietnam, Anh Chi already had two events. From the minute Nghia and I joined him at Noi Bai Airport in Hanoi, we were watching episodes of ER unfold in Vietnamese with Anh Chi as the main character. During our flight to Saigon, the flight staff called for a doctor because a passenger onboard was ill and ultimately became unconscious. Anh Chi stood up and disappeared to offer his expertise. As we landed in Saigon, we were met with an ambulance coming for the ill passenger. So far, in the short time that he had been in Vietnam, he had already saved two lives, that of the passenger on our flight and the other was that of a little boy name Tri in Nhon Hoi, An Giang, who stopped breathing after going into a seizure. As the child went into seizure, the crowd around him panicked, screamed and ran about, not knowing what to do. Fortunately for the child, the pediatrics team, Chi Nhuan, Anh Chi, My Linh and Chi Qui Minh were visiting the flood shelter at the time (Chi Mai Khanh was resting from a migraine headache attack in the van) so they sprang into action. As Chi Nhuan was keeping an eye on everything, Anh Chi performed CPR on the child, Chi Qui Minh was trying to lower the child's body temperature by wiping him with wet towel, then the team escorted the boy and his mother to the district hospital, made recommendations to the local doctor, and paid for the child's treatment. If the team hadn't visited the flood shelter that day, we don't know what would have happened to that child. How coincidental was it that Anh Nguyen Minh Chi ended up saving Be Nguyen Minh Tri's life.

The third incident involving our ER doctor unfolded in Saigon when Bao and Anh Chi were sight-seeing in Saigon. As they crossed the street, they heard a loud crash and witnessed a scooter crashing into an automobile. As the scooter driver laid there unconscious, traffic detoured around him as though nothing had happened; no one bothered to stop and help the victim. Anh Chi, on the other hand, handed his children to Anh Bao and rushed to the victim's side and managed to move the man out of moving traffic. Anh Chi stayed and took care of the unconscious man. The man later regained consciousness. Afterwards, when retelling the incident to Chi Chau, he recalled smelling alcohol on the man's breath. "When he woke up and I smelled alcohol on his breath, man, how I just wanted to just knock him out!" True to Vicki's words, that was the third incident. Thereafter, our ER doctor was able to enjoy the remainder of his "vacation" in peace.

Needless to say, there was never a dull moment during our trip, though many were seemingly insignificant at the time. But looking back, they've transformed into little jewels that I will always hold close to my heart, memories that I will always cherish and treasure no matter where life takes me. ! This was my first trip with SAP-VN, and it was a trip of a lifetime—one I will always remember fondly for years to come.

CATARACT SURGERY PROJECT

Vu Anh Chi

A research study has shown that poor developing countries tend to have higher rates of blindness than their wealthier counterparts. This comes as no surprise because we all know that people living in developing countries endure harsh living and working conditions and lack access to health care which result in an increased burden of many preventable diseases and conditions, including blindness. In Vietnam, it is estimated that the number of people who are blind ranges from 500,000 to about 1 million, with approximately 66% of the blindness attributed to cataract. And every year, this number grows by another 121,000 people who will develop this disabling eye condition.

Cataract is a condition in which the lens of the eyes becomes clouded and vision is obscured because it is difficult for light to pass through the lens. Cataract develops with age and over time may grow bigger and obstruct more of the lens leading to blindness. It is not exactly known what causes the lens to cloud as we age but there are factors that increase the risks of developing cataract including excessive exposure to sunlight, poor nutrition, a history of eye injuries, smoking, and health conditions such as diabetes.

Fortunately, cataract is treatable with surgery, in which the clouded lens is removed and replaced with an artificial lens. This procedure is highly efficacious in improving and restoring vision and has few complications when performed by capable surgeons. The cost of a cataract procedure in Vietnam is about \$400-500 USD. For an average person in Vietnam whose monthly income is about \$50 USD in urban areas and \$24 for rural areas, this sight-restoring cataract surgery may be an unaffordable luxury. Thus, humanitarian organizations and government programs have stepped in to provide cataract surgeries at a sponsored cost of about \$35-50 USD per case. Even though approximately 80,000-100,000 cataract surgeries are performed every year in Vietnam, this does not meet the needs of the population afflicted by the condition, especially those in rural poverty-stricken areas where farming is still the main form of subsistence. People in

these places probably spent most of their lives working in fields under the scorching sun and exposing their eyes to many injurious elements such as agricultural chemicals and organic dust. And most may never have a chance to encounter an eye care professional. Preventive care and early detection of cataract may not be feasible options for these people, but they do not need to live a life with disabling blindness if surgeries were more widely available and accessible.

Social Assistance Program for Vietnam (SAP-VN) is contributing to the effort to restore sight to the poor and less fortunate in Vietnam by establishing a cataract surgery program in 2005 with funding from generous sponsors in the US. SAP-VN's goal is to establish a long-term program in which we collaborate with ophthalmologists in Vietnam to screen and provide cataract surgeries to poor patients in rural areas who could not otherwise afford the cost of the procedure. In 2005, SAP-VN provided 289 cataract surgeries to patients. Our goal for 2006 is to operate on at least 300 cataract cases.

I was fortunate enough to be able to participate in the trip to Vietnam last October to see how the SAP-VN cataract program carried out its mission. This was an invaluable opportunity and a memorable experience. I still remember the weathered faces of old men and women, clutching small straw or plastic bags containing their belongings, as they stepped off the van that has transported them 3-5 hours from their homes to The Charity Hospital in Saigon to undergo cataract surgery. They were hungry, exhausted, and most walked with difficulty due to their inability to see and also because they were so frail. I saw many touching images of my fellow volunteers holding the wrinkled hands of the patients and taking baby steps to slowly guide them into the hospital and then from one room to another to get the required pre-operative vision exams, blood tests, and physical exams.

After the bewildering series of tests, the patients then slowly made their way upstairs, their hands grasping the banister tightly and holding on to one another as they take each step up to the rooms where they rested for the night before beginning surgery the next morning. Some days there were so many patients that two people would have to share a small twin size bed or hospital staff would have to put out straw mats on the floor as makeshift beds. Such conditions would have never been tolerated in the poorest of hospitals in the US but these patients did not utter a word of complaint. I felt sad realizing that the patients expected very little because these low standards are all they have ever known.

Before going into surgery, a few of the patients were anxious and scared and had to be coaxed and calmed by both the doctors and volunteers, others, however, waited in anticipation for their names to be called. Once they enter the surgery area, all patients had to take off their slippers and leave them outside which caused just about as much anxiety as the surgery itself because they were afraid of losing their slippers. Their concerns seemed so funny to me but then again, they do not have much and only wanted to hold on dearly to what little material things they possessed. After each surgery, which took about 20-30 minutes, the patients emerged from the operating room with a bandaged eye, a small bag of medication, and a volunteer waiting to help them identify their slippers and guide them back to their bed.

The morning after the surgery, patients were examined by the surgeons and their visual acuity tested to assess improvement in vision post-operation. Some patients saw immediate results once the

Tình nguyện viên Lê Kiều Nhi tham gia phẫu thuật mắt cườm ở Hòa Bình, Bạc Liêu ngày 15/2/06

Phẫu thuật mắt cườm ở Hòa Bình, Bạc Liêu ngày 15/2/06

bandage was removed and were able to read off the letters or identify the symbols (for those who were illiterate) on the eye chart. One patient was so overly excited about his restored vision that he even started to correct another patient when he read off some incorrect letters. As they left the hospital, the patients smiled, grabbed our hands, and thanked us for giving them this opportunity to receive the surgery. We told them we have done very little and that the people most deserving of their gratitude were the skilled ophthalmologists who performed the surgeries and the sponsors who provided the monetary support that enabled this program.

It was frustrating for me to see how little these patients had and to know that the cataract surgeries we provided would only alleviate a small part of the many obstacles they face in their daily lives. But then I have to remind myself that we are not here to save them, they did not ask to be saved, but only to lend a helping hand and to enable opportunities for them to make a better life for themselves. I will always remember this experience and mostly the brief interactions I had with the patients because it has allowed me to touch a small part of their lives and to be touched by them and their stories in return. I realize that we are helpless in changing the provision of health care in Vietnam or in advancing economic development to elevate people out of poverty and improve their standards of living, but we are fully capable of creating opportunities for the less fortunate to receive surgeries to restore their eye sight and improve their quality of life. VISION 2020 is the World Health Organization's global initiative to "eliminate avoidable blindness worldwide by the year 2020." We hope that SAP-VN's small and developing cataract program will contribute a part to this meaningful goal, at least in the little corner of the world known as Vietnam.

CHÚC MỪNG! CONGRATULATIONS !

**Nhận được tin Đỗ Hồng Ân, tình nguyện viên từ lúc còn là một học sinh lớp 9, vừa tốt nghiệp Đại Học Y Khoa UCLA, SAP-VN chia vui cùng BS Đỗ Hồng Ân và thân chúc Hồng Ân thành công trên con đường phục vụ người nghèo.
Congratulations to Dr. Đỗ Hồng Ân, a SAP-VN volunteer since 9th grade, who has just graduated from UCLA David Geffen School of Medicine.**

CHIẾU PHIM "MÙA LEN TRÂU" GÂY QUỸ CHO CHƯƠNG TRÌNH PHẪU THUẬT MẮT CƯỜM

Vào chiều thứ bảy 15 tháng 4, 2005, gần 200 khách mộ điệu nghệ thuật điện ảnh đã đến tham dự buổi chiếu đầu tiên phim "Mùa Len Trâu" của đạo diễn Nguyễn Võ Nghiêm Minh tại rạp Regal Cinema 16, thành phố Garden Grove, CA nhằm gây quỹ cho chương trình phẫu thuật mắt cườm của hội thiện nguyện SAP-VN.

Phim "Mùa Len Trâu" được đạo diễn Nghiêm Minh dựng nên từ cảm hứng của tập truyện "Hương Rừng Cà Mau" của tác giả Sơn Nam. Nội dung truyện phim rất gần gũi với cuộc sống lam lũ của người dân Nam bộ vào thời kỳ khai khẩn đất hoang, đặc biệt là những người sống bằng nghề "len" trâu vào mùa nước nổi, nên đã gây nhiều cảm xúc cho người xem. Phần thảo luận cùng đạo diễn sau buổi chiếu cũng khá sôi nổi. Phim được nhiều khán giả hết sức tán thưởng và khen ngợi.

Tóm tắt tài chánh của buổi chiếu phim:

Số thu (tiền bán vé và quyên tặng): \$4340

Chi phí (thuê rạp, phim và quảng cáo): \$2058

Tiền lời: \$2282

Hội SAP-VN chân thành cảm ơn đạo diễn Nguyễn Võ Nghiêm Minh và chị Hương Anh Long đã dùng buổi chiếu phim đầu tiên của mình để giúp hội tổ chức gây quỹ và quyên tặng toàn bộ tiền lời từ buổi chiếu cho hội SAP-VN. Tưởng cũng nhắc thêm, anh chị Nghiêm Minh & Hương Anh cùng gia đình là thân hữu và mạnh thường quân lâu năm luôn gắn bó với hội từ khi thành lập.

Sau buổi chiếu đầu tiên, phim "Mùa Len Trâu" được tiếp tục trình chiếu thêm hai cuối tuần sau đó. 10% tiền lời thu được từ những xuất chiếu sau cũng sẽ được đạo diễn và nhà sản xuất quyên tặng cho chương trình phẫu thuật mắt cườm của hội SAP-VN.

Hội SAP-VN chân thành cảm ơn những quý ân nhân sau đây đã đóng góp rất nhiều trong việc quảng bá cho hội SAP-VN và buổi chiếu phim gây quỹ:

BS. Nguyễn Tống Nhuận
Little Saigon Radio
Người Việt Daily News
Viễn Đông Daily News
Việt Báo Daily News
Nhà sách Tự Lực

Hội cũng không quên cảm tạ những anh chị em thiện nguyện viên đã đóng góp nhiều công sức cho sự thành công của buổi chiếu.

HỘP QUYÊN TIỀN Ở SAN DIEGO

Số tiền quyên góp từ các hộp quyên tiền ở San Diego từ tháng 1 đến tháng 5 năm 2006 là **\$4,412.66**.

Hội SAP-VN chân thành cảm ơn quý vị chủ nhân đã cho phép SAP-VN đặt hộp quyên tiền tại cơ sở thương mại và dịch vụ của quý vị. Chân thành cảm ơn ông Nguyễn Kim Hoàn đã nhiệt tâm giúp SAP-VN tạo thêm kinh phí hoạt động.

Quý vị hảo tâm ở San Diego muốn biết thêm về hoạt động từ thiện của SAP-VN, xin liên lạc với ông Hoàn (858) 453-8718.

FINANCIAL CONTRIBUTIONS FROM JAN 1 TO MAY 27, 2006

Anonymous, Bakersfield, CA	\$100.00	Mr. Dang H. Minh Dao, Stanton, CA	\$25.00
Asia Market, Miami, FL	\$75.00	Mr. George Duong, Santa Ana, CA	\$100.00
Bank of America United Way Campaign, Princeton, NJ	\$79.50	Mr. Duong Buu Long, Anaheim, CA	\$20.00
Calif Capital Region United Way, Sacramento, CA	\$42.52	Mr. Henry Le, Anaheim, CA	\$100.00
Ms. Do T Tu-Quyen, Garden Grove, CA	\$50.00	Mr. Le Kiet, San Jose, CA	\$30.00
Dr&Mrs. Nguyen Ngoc Ky, Milpitas, CA	\$150.00	Mr. Le Linh, Fountain Valley, CA	\$200.00
Dr&Mrs. Quach T. Hung, Garden Grove, CA	\$120.00	Mr. Le Nguyen Truc, San Diego, CA	\$200.00
Dr&Mrs. Tran Doan, Triangle, VA	\$70.00	Mr. Oliver Phuoc Le, Lawndale, CA	\$70.00
Dr&Mrs. Tran N Thanh, South Gate, CA	\$2,000.00	Mr. Le Quang Bich, Huntington Beach, CA	\$250.00
Dr. Do Jaclynn, Lakewood, CA	\$300.00	Mr. Dean X. Nghiem, Fountain Valley, CA	\$200.00
Dr. Do Nina, Santa Ana, CA	\$200.00	Mr. Nguyen Thi, Garden Grove, CA	\$60.00
Dr. Lai Thao-Ha, Milpitas, CA	\$200.00	Mr. Tommy Nguyen, Westminster, CA	\$80.00
Dr. Long Ngo H. Anh, San Pedro, CA	\$500.00	Mr. Nguyen Tuan, Garden Grove, CA	\$250.00
Anonymous, Canoga Park, CA	\$200.00	Mr. Nguyen Tuan, Lawndale, CA	\$100.00
Dr. Nguyen Ngoc Theresa Thanh, Westminster, CA	\$240.00	Mr. Nguyen C Thai, San Jose, CA	\$100.00
Dr. Nguyen Quang Thai, Westminster, CA	\$200.00	Mr. Nguyen D Tien, Arlington, VA	\$25.00
Dr. Nguyen T. Kimanh, Garden Grove, CA	\$200.00	Mr. Nguyen H. Bang, Fountain Valley, CA	\$600.00
Dr. Vo Ngoc Trinh-Mai, Dublin, CA	\$100.00	Mr. Nguyen H. Phi Vu, Montclair, CA	\$80.00
Ms. Christine Duong, Philadelphia, PA	\$40.00	Mr. Nguyen Hoai An, Orange, CA	\$70.00
Edison International, Princeton, NJ	\$50.00	Mr. Nguyen N Tuan, Rowlett, TX	\$20.00
Gia Dinh Lien-Huu Tinh Do, Bakersfield, CA	\$400.00	Mr. Nguyen Ngoc Van, Morgan City, LA	\$50.00
Global Impact, Bethesda, MD	\$1,000.00	Mr. Nguyen Quang Vinh, Campbell, CA	\$200.00
Ms. Amanda P. Kha, Garden Grove, CA	\$50.00	Mr. Nguyen Trinh Truong, Simi Valley, CA	\$0.00
Ms. Annie A. Le, Fountain Valley, CA	\$500.00	Mr. Nguyen V Bac, Fountain Valley, CA	\$20.00
Ms. Le H Lan, Rockville, MD	\$100.00	Mr. James M. Olson, Cupertino, CA	\$50.00
Escape Nail Spa, South Lake Tahoe, CA	\$500.00	Mr. Pham Xuan Dung, Arcadia, CA	\$400.00
Ms. Luu Thi Be, El Monte CA	\$50.00	Mr. Phung Chung, Anaheim, CA	\$100.00
Macy's West United Way Campaign, Princeton, NJ	\$75.01	Mr. Tran Duc, Cupertino, CA	\$200.00
Miss. Pham T. Tuong-Vy, Fountain Valley, CA	\$240.00	Mr. Johan Tran, Burlington, MA	\$200.00
Miss. Angie Ngoc Tran, Marina, CA	\$100.00	Mr. Tran Phong, Irvine, CA	\$200.00
Miss. Amanda Linh Truong, Placentia, CA	\$200.00	Mr. Tran Van Lieng, Houston, TX	\$20.00
Miss. Vicky Nguyen, Aliso Viejo, CA	\$30.00	Mr. Vinh Quang, Indianapolis, IN	\$50.00
Mr&Mrs. Ping Shinh Sun & Shiu-Lee Sun, Walnut, CA	\$50.00	Mr. Tim T. Vo, Fremont, CA	\$300.00
Mr&Mrs. Vu Dinh Bon, Davis, CA	\$100.00	Mr. Vu Huy, Newark, CA	\$350.00
Mr&Mrs. Chait & Allison Hawk, Bend, OR	\$25.00	Mr. Aaron A. Vu, Yorba Linda, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Kenneth P. Fennell, Bend, OR	\$25.00	Mr&Mrs. Dao Duc Ky, Westminster, CA	\$220.00
Mr&Mrs. Elliot & Diane Feuerstein, San Diego, CA	\$200.00	Mrs. Huynh T Minh-Chau, Garden Grove, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Hoang Viet Hung, Montgomery, AL	\$100.00	Mrs. Mai-Lien Kohlmann, Newport Beach, CA	\$500.00
Mr&Mrs. Lisa & Bill Koster, Huntington Beach, CA	\$300.00	HL Cù Bà Lê Thị Cậ	
Mr&Mrs. Le Dao Cuong &, Costa Mesa, CA	\$500.00	Mrs. Lam T. Hien, Downers Grove, IL	\$100.00
Mr&Mrs. Le M Dat, Fountain Valley, CA	\$1,500.00	HL Cù Bà Trần Thị Lê	
Mr&Mrs. Le Van Bang, Vancouver, WA	\$30.00	Mrs. Lam T. Hien, Downers Grove, IL	\$100.00
Mr&Mrs. Luu Chieu Hung, El Monte, CA	\$50.00	Mrs. Le Phuong Lan, Raleigh, NC	\$150.00
Mr&Mrs. Ly Xuan Tuyen, Garden Grove, CA	\$100.00	Mrs. Le N My Thanh, San Diego, CA	\$500.00
Mr&Mrs. David & Shannette Menegus, Bend, OR	\$50.00	Mrs. Luu Thi Su, Costa Mesa, CA	\$300.00
Mr&Mrs. Nguyen John Huy & Nhat-Uyen, Winnetka, CA	\$100.00	Mrs. Nguyen Hoa An, Westminster, CA	\$40.00
Mr&Mrs. Nguyen Long Son & Ngoc Lan, La Mesa, CA	\$100.00	Mrs. Nguyen Minh Trang, Garland, TX	\$100.00
Mr&Mrs. Nguyen D Vo, Olympia, WA	\$1,000.00	Mrs. Nguyen T Cam-Quy, San Diego, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Nguyen Dang Duc, Cypress, CA	\$2,000.00	Mrs. Nguyen Thi Tung, San Diego, CA	\$30.00
Mr&Mrs. Nguyen H. An & Ngoc Tuyet, Anaheim, CA	\$50.00	Mrs. Tracy Phan, Monterey Park, CA	\$200.00
Anonymous, Lake Forest, CA	\$200.00	Mrs. Heidi Thai, Santa Ana, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Thomas & Lucy Nguyen, Portland, OR	\$100.00	Mrs. Ton Nu Dung Dai, Columbus, OH	\$500.00
Mr&Mrs. Nguyen Luong Son, Miami, FL	\$100.00	Mrs. Tran KimThoa, Gardena, CA	\$280.00
Mr&Mrs. Nguyen P. Dinh, Anaheim, CA	\$100.00	Mrs. Tran Kim Giao, Lowell, MA	\$100.00
Mr&Mrs. Nguyen V Thuan, San Francisco, CA	\$400.00	Mrs. Stephanie Vu, San Jose, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Nguyen-Lee H En & Dung Nang, Westminster, CA	\$20.00	Mrs. Vu P. Thao, Westminster, CA	\$2,400.00
Mr&Mrs. Pham Anh-Tuyet & Phat, Laguna Niguel, CA	\$250.00	Mrs. Vu Thi My-Chau, Fridley, MN	\$400.00
Mr&Mrs. Sorlie D. John, Bend, OR	\$40.00	Ms. Nam L. Bintliff, Katy, TX	\$60.00
Mr&Mrs. Sorlie J. Oscar, Bend, OR	\$50.00	Ms. Rhunda Boudreaux, San Jose, CA	\$0.00
Mr&Mrs. John Ta, Laguna Niguel, CA	\$1,000.00	Ms. Bui To Nga, El Cajon, CA	\$120.00
In memory of Mr. Joseph Bui Viet Y		Ms. Do Thi Thao, Valley Village, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Tran Tan & Mi, Pomona, CA	\$50.00	Ms. Ha Anh Dao, San Leandro, CA	\$150.00
Mr&Mrs. Trinh Van, Fountain Valley, CA	\$100.00	Ms. Kieu Thao, Fountain Valley, CA	\$150.00
Mr&Mrs. Truong Minh Hoang, Cerritos, CA	\$50.00	Ms. Lam Thu Hong, San Diego, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Robert V. Truong, Bend, OR	\$250.00	Ms. Le Thanh Nguyet, Westminster, CA	\$114.55
Mr&Mrs. Truong-Cao Hung-Viet, Houston, TX	\$200.00	Ms. Ling Wan Lai, Walnut, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Vo Viet Toan & Lien, San Jose, CA	\$100.00	Ms. Luu Thi Bach-Mai, Valley Village, CA	\$100.00
Mr. Donald R. Booth, Villa Park, CA	\$100.00	Ms. Ngo Nguyet Thuy-Tung, Concord, CA	\$280.00

Ms. Nguyen Doan, Orange, CA	\$40.00
Ms. Nguyen Ngoc Anh, Houston, TX	\$100.00
In Memory of Bà Tăng Thị Hương	
Ms. Nguyen Trang, San Jose, CA	\$200.00
Ms. Nguyen Dam Cuc, Pasadena, CA	\$200.00
Ms. Lisa Nguyet Nguyen, Alameda, CA	\$50.00
Ms. Nguyen Thi Loan, Westminster, CA	\$100.00
Ms. Nguyen Thi Phuong Phu, Hawthorne, CA	\$50.00
Ms. Nguyen Vo Thi Tuyet, Oakland, CA	\$100.00
Ms. Pham Nga, Garden Grove, CA	\$60.00
Ms. Phan Ngo Tammy, Irvine, CA	\$200.00
Ms. Phan Nhu Anh, Las Vegas, NV	\$250.00
Ms. Quach Mai Dung, San Diego, CA	\$200.00
Ms. To Ngoc Yen, Garden Grove, CA	\$100.00
Ms. CHTN My Linh, Alameda, CA	\$100.00
Ms. Tran Hoa, Van Nuys, CA	\$100.00
Ms. Tran Yen, Santa Clara, CA	\$200.00
Ms. Tran T Yen, Walnut, CA	\$360.00
Ms. Vu-Thuong Bich-Chi, Austin, TX	\$25.00
Nguyen Hau & Tri, Fountain Valley, CA	\$20.00
Ms. Nguyen My Ngoc, Fountain Valley, CA	\$50.00
Mr. Nguyen Vu, Westminster, CA	\$30.00
Mr. Nguyen D. Tuong, Garden Grove, CA	\$500.00
Ms. Jacqueline Hoang-Oanh Nguyen, Diamond Bar, CA	\$45.00
Ms. Nguyen Thanh Uyen, CA	\$20.00
Ms. Nguyen Thi Lien, CA	\$10.00
Ms. Nguyen Thu Anh, Canada,	\$80.00
Mr. Nguyen Van Long, CA	\$30.00
Mr. Nguyen X. Dung, San Pedro, CA	\$60.00
Orange County United Way, Irvine, CA	\$1,393.01
Ms. Nicole Petermann, La Mesa, CA	\$100.00
Rosa Pharmacy, Rosemead, CA	\$788.00
Scott or Kathy Bao, Irvine, CA	\$100.00
Ms. Thuy J Sharpe, St. Genis-Pouilly, AR	\$70.00
Tenet Healthcare Foundation, Princeton, NJ	\$1,000.00
Ton-Nu Ngoc-Ban, Santee, CA	\$20.00
Trung Tin, Walnut, CA	\$120.00
Mr. Robert V. Truong, Santa Ana, CA	\$40.00
United Way Dist. Acct Special, New York, NY	\$617.50
United Way Of Kitsap County, Bremerton, WA	\$32.00
United Way Of Tri-State, New York, NY	\$67.11
Van Pharmacy, Garden Grove, CA	\$120.00
Vu My Kim, ST Anthony, MN	\$200.00
In memory of Nguyen Khoa Thinh-Anh	
Mr. Henry M. Doan, Potomac, MD	\$50.00
Ms. Vuong Ngoc Ziep, Bowie, MD	\$50.00
Ms. Tran Thi Thuc, Annadale, VA	\$50.00
In memory of Tang Thi Huong	
Dr. Vo Nga Hong, Van Nuys, CA	\$100.00

SAP-VN 2005 FINANCIAL STATEMENT
(January 1 to December 31, 2005)

REVENUES		
General Public Contributions	160,213	70.91%
CFC Revenue	7,697	3.41%
Fundraising Revenue (Net)	52,935	23.43%
Bank Interests	183	0.08%
AmCham Vietnam	4,875	2.16%
Noncash/In-kind Donation	46	0.02%
TOTAL REVENUES	225,949	100%
EXPENSES		
Dues/Fees	254	0.15%
Office Supplies & Expenses	280	0.17%
Postage/Mailing	1,683	1.02%
Telephone	556	0.34%
Utilities	707	0.43%
Rent	11,700	7.10%
Subtotal (USA)	15,181	9.21%
Education Projects	3,515	2.13%
Health Care Projects	9,044	5.49%
Orthopedic Surgery Program	110,966	67.31%
Cleft lip/palate Surgery Program	2,893	1.75%
Cataract Surgery	10,429	6.33%
Wheelchair Program	3,510	2.13%
Administrative Expenses in VN	2,168	1.31%
Miscellaneous Project Expenses	2,844	1.73%
Katrina Relief	2,687	1.63%
Conference/Travel	1,630	0.99%
Subtotal (Vietnam)	149,686	90.79%
TOTAL EXPENSES	164,867	
REVENUE OVER (UNDER) EXPENSES	61,082	
BEGINNING OF 2005 BALANCE	155,087	
ENDING BALANCE (Dec. 31, 2005)	216,169	
Mr. Nguyen Thinh Steve, San Jose, CA		\$100.00
Mr. Nguyen Minh Hoang, Corona, CA		\$140.00

Total: 38,804.20

CONTRIBUTION FORM

Name/Title: _____ Account # if known _____

Address: _____ Phone: _____

I would like to donate \$ _____ for the following project:

☐ Orthopedic Surgery (\$200/surgery)	☐ Cleft-Palate Surgery (\$70/surgery)
☐ Wheelchair or Tricycle (\$80 or \$120/ea)	☐ Cataract Surgery Project (\$50/eye)
☐ Free Clinics (\$100/clinic/month)	☐ Most Needed Project

YOUR CONTRIBUTION DOES MAKE A DIFFERENCE. THANK YOU !

GC46

ORTHOPEDIC PROJECT 2006

Province	Screened	Selected
Tỉnh	Khám Lọc	Chọn Phẫu Thuật
Hà Tây	207	36
Ninh Bình	108	54
Thanh Hóa	313	80
Son La	84	20
Tuyên Quang (in progress - đang khám lọc)		
Bình Định	250	71
Phú Yên	136	53
Khánh Hòa	129	48
Lâm Đồng	133	61
Hậu Giang (in progress - đang khám lọc)		
An Giang	84	26
Đồng Tháp	112	43
Trà Vinh	71	37
Total	1627	529

CHIA BUỒN

Nhận được tin cụ bà Huỳnh Thị Tâm, một mảnh thương quân của SAP-VN, vừa tạ thế ở Quebec, Canada, toàn thể anh chị em SAP-VN xin thành kính chia buồn cùng gia đình của cụ bà Huỳnh Thị Tâm.

Từ lúc mới thành lập, SAP-VN đã nhận được những lá thư khích lệ và sự đóng góp tài chánh của Bà để phát triển chương trình xây dựng trường mẫu giáo tại các làng xã nghèo ở Việt Nam. Bà đã bảo trợ xây dựng hai trường Mẫu Giáo tại Đà Nẵng và Hội An. Ngoài ra Bà còn bảo trợ phẫu thuật chỉnh hình để giúp các cháu khuyết tật đi đứng được.

CHIA BUỒN

Nhận được tin cụ bà Đỗ Thị Quyền, thân mẫu của anh Trần Ngọc Anh, một tình nguyện viên tích cực của hội SAP-VN, vừa tạ thế ở Việt Nam, toàn thể anh chị em SAP-VN xin thành kính chia buồn cùng anh Ngọc Anh và gia quyến.

SAP-VN'S SOLE MISSION IS TO PROVIDE FREE MEDICAL, EDUCATIONAL AND WELFARE SERVICES FOR LESS FORTUNATE PEOPLE, ESPECIALLY NEEDY AND HANDICAPPED CHILDREN, IN VIETNAM.

CẢM ƠN! THANK YOU!

J & R PRINTING

10562 GARDEN GROVE BLVD, GARDEN GROVE, CA 92843, PH. (714) 638-8878 FAX (714) 638-8236

CHÍ PHÍ ẤN LOÁT GREEN CROSS DO NHÀ IN J & R PRINTING BẢO TRỢ

PRINTING COST OF GREEN CROSS IS SPONSORED BY J & R PRINTING

SOCIAL ASSISTANCE PROGRAM FOR VIETNAM (SAP-VN)

A HUMANITARIAN NONPROFIT ORGANIZATION SINCE 1992

12881 Knott Street, Suite 116
Garden Grove, CA 92841

NONPROFIT
U.S. POSTAGE
PAID
Santa Ana, CA
Permit #1275